

Sp. zn.: **12CoCsp/7/2020** - 239
IČS: **6717211085**

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a JUDr. Janky Benkovičovej, v spore **žalobcu Martina Baniara**, narodeného [REDAKOVANÉ], s trvalým pobytom [REDAKOVANÉ], zastúpeného Združením na ochranu práv občana - AVES, so sídlom J. Poničana 9, 841 07 Bratislava, IČO: 50 252 151, proti **žalovanému Home Credit Slovakia, a.s.**, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, pobočka kancelárie Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, **o určení, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy žalobcu a o zaplatenie sumy 416,98 Eur s príslušenstvom**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 11Csp/160/2017-196 zo dňa 31. októbra 2019, takto

r o z h o d o l:

- I. Rozsudok okresného súdu **potvrďuje**.
- II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

O d ô v o d n e n i e

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom určil, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúce z dohody o zrážkach zo mzdy včlenenej do zmluvy o úvere č. 6212033899 uzavretej dňa 19. 12. 2012 (*I. výrok*), ďalej uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 416,98 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z tejto sumy od 13. 10. 2017 do zaplatenia, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (*II. výrok*), a napokon zaviazal žalovaného k povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške trov konania (*III. výrok*).

2. V odôvodnení rozsudku okresný súd v podstate uviedol čoho sa žalobca domáhal, ako sa vyjadril žalovaný a následne opätovne rozsiahlo na stranách 7 až 11 (odseky 21. až 42. odôvodnenia rozsudku) citoval ust. § 497 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 137 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ust. § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 457 a § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ďalej ust. § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. a) až y) a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) a napokon § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

3. Prvoinštančný súd konštatoval, že z predloženého prehľadá transakcií zistil, že žalobca mal čerpať 1.583,09 Eur a čerpal (poznámka odvolacieho súdu - zrejme malo byť uvedené „zaplatil“) 2.025,56 Eur, a preto zaplatil o 442,47 Eur viac ako čerpal. Mal preukázané, že medzi sporovými stranami bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere č. 6212033899 zo dňa 19. 12. 2012 (ďalej len „Úverová zmluva“), ktorá má spotrebiteľský charakter. Išlo o spotrebiteľský úver, ktorý bol žalobcovi poskytnutý vo výške 405,60 Eur na kúpu nábytku (váľandy). Poukázal na formulárový charakter zmluvy uvádzajúc, že žalovaný poskytol žalobcovi aj bezúčelový revolvingový úver s výškou kreditného limitu 810,- Eur, výškou mesačnej splátky 4 % z dlhovanej sumy, ročnou úrokovou sadzbou 26,28 %, s uvedením priemernej RPMN 26,70 %.

4. V nadväznosti na to poukázal na ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ platného a účinného v čase uzavretia Úverovej zmluvy, pričom dospel k záveru, že úver je bezúročný a bezpoplatkový a to z dôvodu absencie termínov splátok úveru, ktoré v zmluve nie sú jednoznačne uvedené. Mal za to, že predmetný úver je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ považovať za bezúročný a bez poplatkov.

5. Nakoľko pri rozhodovaní bol viazaný podanou žalobou a nemohol zaviazat' žalovaného na zaplatenie vyššej sumy ako je suma požadovaná žalobcom, tak preto vyhovel žalobe a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 416,98 Eur.

6. Okresný súd bol toho názoru, že žalobca preukázal právny záujem na určení, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy, lebo v súčasnosti k zrážkam zo mzdy nedochádza len na základe vydaného neodkladného opatrenia, ktoré bolo vydané unesením súdu prvej inštancie č. k. 14C/22/2017 - 17 zo dňa 29. 05. 2017. Konštatoval, že aj keby neurčil, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy, tak žalobca žalovanému už aj tak nič nedlhuje.

7. O nároku na zákonné úroky z omeškania rozhodol podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a tieto priznal žalobcovi vo výške 5% ročne zo žalovanej sumy odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby, nakoľko žalobca nepreukázal, aby vyzval žalovaného na zaplatenie tejto sumy skôr.

8. O trovách konanie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP a tieto v rozsahu 100% priznal žalobcovi.

9. V zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. napadnuté rozhodnutie zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

10. V odvolaní po procesnej stránke vytýkal prvoinštančnému súdu nedostatočné zdôvodnenie napadnutého rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP. Zdôraznil, že prvoinštančný súd sa v odôvodnení vôbec nezaoberal jeho argumentáciou, ktorou spochybnil výšku požadovaného bezdôvodného obohatenia, keďže žalobca vyčerpал súhrne sumu 1.623,09 Eur a uhradil 2.015,07 Eur, a preto požadovanú výšku bezdôvodného obohatenia považoval nielen za nedôvodnú, ale aj nepodloženú. Nesúhlasil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že v Úverovej zmluve absentuje údaj o termíne splatnosti splátok. Poukázal na to, že v Úverovej zmluve je uvedený termín splatnosti jednotlivých splátok v znení: „*Termín splatnosti mesačnej splátky je vždy k 20 dňu v mesiaci.*“ Uviedol, že žalobca bol každý mesiac presne informovaný o výške mesačnej splátky, o termíne splatnosti, o kreditnom limite a pod., o čom predložil ako dôkaz 4 výpisy z účtu s tým, že v prípade potreby doloží výpisy za celé trvanie. S ohľadom na svoju rozsiahlu argumentáciu k ustanoveniu § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ poukázal ma rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/258/2018. Mal za to, že rozhodovacia činnosť súdov pri posudzovaní náležitosti úverových zmlúv je nejednoznačná a rôznorodá. Názory súdov pri vyhodnocovaní náležitostí úverových zmlúv skorigoval Súdny dvor EÚ v rozhodnutí C - 42/15 zo dňa 09. 11. 2016 a následnej Najvyšší súd SR v uznesení 3Cdo/146/2017. Pri koncipovaní Úverovej zmluvy postupoval v dobrej viere, že plní literu zákona korektné a komplexne. Žalovaný sa stotožnil so spotrebiteľským vzťahom medzi ním ako dodávateľom a žalobcom ako spotrebiteľom ako slabšej strany, ktorej však nemá byť poskytnutá bezbrehá ochrana voči dodávateľovi ako silnejšej strane.

11. K odvolaniu žalovaného sa žalobca nevyjadril.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, *odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.*

14. Odvolací súd na úvod uvádza, že ide v poradí už o druhé rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým žalobe žalobcu bolo opätovne vyhovené, a preto odvolací súd napriek tomu, že síce nie je viazaný odvolacím návrhom žalovaného ako odvolateľa (§ 381 CSP) nemohol v zmysle § 390 písm. a) CSP rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie.

15. Z tohto dôvodu odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 ods. 1, 2 CSP preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie a dospel k záveru, že nie je dôvod na jeho zmenu v zmysle § 388 CSP, a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

16. Okresný súd bol viazaný vysloveným právnym názorom vysloveným v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu č. k. 12Co/156/2018 - 114 zo dňa 08. 08. 2019 a vo veci znovu konal a rozhodol. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že zmluvný vzťah medzi stranami sporu, ktorý vznikol na základe Úverovej zmluvy má spotrebiteľský charakter. S ohľadom na žalobcom uplatňovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia správne skúmal, či Úverová zmluva obsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 1, 2 ZoSÚ, pričom dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje termín splatnosti splátok v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, a preto poskytnutý úver považoval za bez úročný a bez poplatkov.

17. Odvolací súd sa v tomto smere stotožnil s vysloveným záverom súdu prvej inštancie. Je pravdou, že v Úverovej zmluve je síce uvedené, že: „*Termín splatnosti mesačnej splátky je vždy k 20 dňu mesiaci,*“ avšak takéto uvedenie nemožno považovať za dostačujúce pre jasné špecifikovanie splatnosti prvej splátky po poskytnutí úveru. V danom prípade, totiž absentuje informácia o tom, kedy začína byť splatná prvá splátka po poskytnutí úveru. Z obsahu Úverovej zmluvy totiž vyplýva iba to, že splátka je splatná v 20 deň, avšak nie je uvedený údaj v akom časovom úseku bol žalobca povinný plniť (t. j. či nasledujúci mesiac po poskytnutí úveru, alebo o tri mesiace alebo bol poskytnutý iný časový úsek na základe ktorého mal žalobca začať splácať splátky za poskytnutý úver). V predmetnej zmluve takáto informácia absentuje. Odvolací súd síce nevyklučuje, že táto skutočnosť mohla byť upravená v úverových podmienkach Úverovej zmluvy, ktoré boli jej neoddeliteľnou súčasťou, avšak uvedený listinný dôkaz v konaní nebol predložený, a preto žalovaný neuniesol v tomto smere dôkazné bremeno o dostatočnej určitosti termínov splátky. Odvolací súd v tomto smere poukazuje aj na výpis z úverového účtu z ktorého vyplýva, že dňa 19. 12. 2012 bola z tohto účtu uhradená suma 405,60 Eur na kúpu váleudy. Úhrada prvej splátky vo výške 405,60 Eur bola zo strany žalobcu uskutočnená už dňa 16. 01. 2016, pričom nasledovne boli vykonané ďalšie výbery z úverového účtu, avšak ďalšia úhrada bola zo strany žalobcu vykonaná až dňa 11. 03. a 13. 03. 2013 po 13,- Eur, ďalšia úhrada 23. 04. 2013 vo výške 35,- Eur atď. Z uvedeného je teda zrejme, že žalobca ako spotrebiteľ nemal presnú informáciu o začiatku termínu splácania úveru, ktoré nebola presne uvedená v zmluve, pričom z výpisov z úverového účtu predložených žalobcom (viď č. 1. 5 - 18 spisu) nevyplýva, aby žalobca uhradil čo i len jednu splátku k 20 dňu v mesiaci.

18. Vo vzťahu k predloženým výpisom z účtu (č. 1. 218, 219, 220, 222 a 223 spisu) zo strany žalovaného ako prostriedku jeho procesnej obrany v rámci odvolacieho konania, odvolací súd na tieto nemohol prihliadať, nakoľko sa nejednalo o novoty v zmysle § 366 CSP. Odvolací súd je toho názoru, že žalovanému nič nebránilo predložiť tieto listinné dôkazy ešte v konaní pred súdom prvej inštancie a rovnako tieto nepreukazujú nesprávnosť rozhodnutia okresného súdu, a preto na tieto listiny v odvolacom konaní neprihliadal.

19. V tomto smere odvolací súd okrem toho dopĺňa, že v Úverovej zmluve absentuje údaj o RPMN. V Úverovej zmluve sú špecifikované tieto údaje úverový rámeč: 810,- Eur, výška mesačnej splátky: 4% z dlžnej sumy, ročná úroková sadzba: 26,28%, priemerná hodnota RPMN: 26,7%.

20. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ vyplýva, že obligatórnou náležitosťou spotrebiteľského úveru je aj údaj o RPMN. Podľa názoru odvolacieho súdu aj v zmluvách o revolvingovom úvere je možné uviesť RPMN v čase podpisu zmluvy podľa vstupných údajov dostupných v čase uzatvorenia zmluvy, prípadne uviesť aspoň jej indikatívny výpočet v súlade s prílohou č. 2 ZoSÚ tak, aby bola naplnená požiadavka uvedená v § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ. Neobstojí preto názor žalovaného, že výšku RPMN nie je možné pri revolvingovom úvere určiť, keďže úver sa čerpá a dopĺňa. S ohľadom na túto skutočnosť je zrejme, že uvedený údaj v Úverovej zmluve absentuje a tak bol záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ správny.

21. Vo vzťahu k rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 na ktoré rozhodnutie žalovaný vo svojom odvolaní poukázal, odvolací súd uvádza, že uvedené rozhodnutie sa týkalo výkladu § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, podľa ktorého sa teda nevyžaduje, aby pri každej jednotlivej splátke bolo určené, čo sa použije na splátku istiny, čo na úrok a na prípadne ďalšie poplatky. Súd prvej inštancie sa po zrušení a vrátení veci stotožnil nie len

vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu, ale aj de facto s uvedeným rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, keďže dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti revolvingového úveru nebola skutočnosť týkajúca sa rozdelenia jednotlivých splátok na istinu úrok a iné poplatky, ale neuvedenie presného termínu splatnosti jednotlivých splátok.

22. Nakoľko poskytnutý úver bol bezúročný a bezpoplatkový bolo povinnosťou súdu prvej inštancie zaoberať sa aj uplatnenou výškou bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného. Je síce pravdou, že súd prvej inštancie nesprávne určil nie len výšku, ktorú mal žalovaný čerpať z poskytnutého úveru, ale aj čiastku ktorú uhradil. Odvolací súd však konštatuje, že preskúmaním rozhodnutia okresného súdu bol v konečnom dôsledku jeho záver o povinnosti žalovaného vydať žalobcovi ním uplatňované bezdôvodné obohatenie s príslušenstvom, vecne správny.

23. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca z úveru čerpal celkovo sumu 1.583,09 Eur a to napriek tomu, že medzi stranami sporu nebola sporná skutočnosť o tom, že žalobca z poskytnutého úveru čerpal finančné prostriedky v celkovej výške 1.623,09 Eur (viď žaloba č. I. 2 spisu). Žalovaný uvedené tvrdenie v konaní nerozporoval a rovnako v odvolaní potvrdil, že žalobca čerpal úver v predmetnej výške. Odvolací súd na základe výpisu z úverového účtu (č. I. 5 - 18 spisu) potvrdzuje, že žalobca celkovo čerpal sumu 1.623,09 Eur.

24. Rozpor medzi stranami bol v celkovej sume, ktorú mal žalobca uhradiť. Žalobca totiž tvrdil, že uhradil sumu 2.040,07 Eur, zatiaľ čo podľa názoru žalované mala byť uhradená suma zo strany žalobcu vyplývajúca z prehľadu splátok vo výške 2.015,70 Eur. Súd prvej inštancie zase uviedol sumu 2.025,56 Eur. Odvolací súd rovnako v tomto smere vychádzal z výpisu úverového účtu (č. I. 5 - 18 spisu), pričom úhrady porovnal aj z prehľadu úhrad žalobcu (č. I. 129 spisu), ktorý ako dôkaz predložil žalovaný, pričom dospel k záveru, že zo strany žalobcu bola žalovanému uhradená celkovo suma 2.060,07 Eur. Odvolací súd zistil, že rozdiel medzi žalovaným uvádzanou sumou 2.015,70 Eur (správne malo byť 2.015,07 Eur) a sumou 2.060,07 Eur, spočíva v nesprávnom započítaní splátky vo výške 45,- Eur. Vo výpise z úverového účtu, je táto suma uvedená ako úhrada splátky s dátumom transakcie 03. 02. 2014 a dátumom zúčtovania 05. 02. 2015 ako mínusová položka (viď č. I. 12 spisu), pričom v prehľade úhrad predloženým zo strany žalovaného je ako dátum transakcie uvedený deň 03. 02. 2014, avšak dátum zúčtovania je uvedený deň 05. 01. 2015, pričom aj tu figuruje ako mínusová položka. Z tohto dôvodu, nakoľko išlo o mínusovú položku, nebolo možné túto sumu zahrnúť do úhrad vykonaných žalobcom. Z uvedené potom vyplýva, že žalobca z úveru čerpal sumu vo výške 1.623,09 Eur a uhradil celkovo 2.060,07 Eur, čo predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného vo výške 436,98 Eur (2.060,70 Eur - 1.623,09 Eur). Nakoľko si však žalobca uplatnil len nárok na zaplatenie sumy 416,98 Eur (čo je menej ako 436,98 Eur) dospel tak súd prvej inštancie, napriek vyššie uvedenému, k správne záveru. Súd prvej inštancie totiž nemohol postupovať v rozpore so zásadou „*non ultra petitum*“ a priznať žalobcovi viac ako si sám žalobca v konaní uplatnil.

25. Nakoľko súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 1 OZ, tak správne rozhodol aj vo výroku I., ktorým určil, že žalovaný nemá nárok na zrážky zo mzdy žalobcu, keďže žalobca uhradil žalovanému to na čo mal (žalobca mal nárok na vrátenie poskytnutej istiny vo výške 1.623,09 Eur z poskytnutého úveru a to z dôvodu jeho bezúročnosti a bezpoplatkovosti). Keďže žalobca dokonca uhradil sumu nad rámec tejto sumy nebol mu už teda nič dlžný, a preto žalovaný nemá nárok na plnenie prostredníctvom zrážok zo mzdy žalobcu.

26. S ohľadom na vyššie uvedené je potom nesporné, že súd prvej inštancie dospel k správneému záveru, a preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

27. Odvolací súd zároveň preskúmal aj odvolaním napadnutý výrok o trovách konania ako závislý výrok a dospel k záveru, že ani v tomto smere odvolanie žalovaného nie je dôvodné, nakoľko rozhodnutie v merite veci bolo správne a žalobcovi ako plne úspešnej strane potom prináleží právo na náhradu trov konania v súlade s § 255 ods. 1 CSP.

28. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „*O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.*“ Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : *Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **nie je** prípustné.*

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

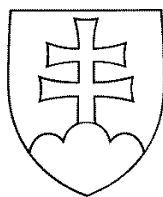
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V Banskej Bystrici dňa 25. marca 2021

JUDr. Peter Kvietok
predseda senátu
(sudca spravodajca)

Mgr. Martin Štubniak
člen senátu

JUDr. Janka Benkovičová
členka senátu

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jánom Petreášom, v spore žalobcu **Martina Baniara, nar. [REDACTED]**, trvale bytom [REDACTED], [REDACTED] zastúpeného Združením na ochranu práv občana – AVES so sídlom J. Poničana 9, 841 07 Bratislava, IČO: 50 252 151, proti žalovanému **Home Credit Slovakia, a.s.** so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, o určenie, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy žalobcu a o zaplatenie sumy 416,98 Eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Súd **u r č u j e**, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy žalobcu Martina Baniara vyplývajúce z Dohody o zrážkach zo mzdy včlenenej do Zmluvy o úvere č. 6212033899 uzavretej dňa 19.12.2012.

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi 416,98 Eur s 5% úrokmi z omeškania ročne zo sumy 416,98 Eur od 13.10.2017 do zaplatenia do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný je **p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou podanou 10.7.2017 žiadal, aby súd určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy prislúchajúca k Zmluve o úvere č. 6212033899 uzavretej dňa 19.12.2012 medzi sporovými stranami je neplatná a žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 416,98 Eur s 5% úrokmi z omeškania ročne od 1.6.2017 do zaplatenia z titulu bezdôvodného obohatenia. Uplatnil si aj právo na náhradu trov konania.
2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 14C/22/2017-17 zo dňa 29.5.2017 Okresný súd Zvolen uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúceho z Dohody o zrážkach zo mzdy prislúchajúcej k Zmluve o úvere č. 6212033899 zo dňa 19.12.2012. Žalobcovi uložil súd povinnosť, aby v lehote do 30 dní od doručenia uznesenia podal proti žalovanému žalobu o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy. Poukázal na ustanovenie § 137 písm. c) CSP. Žalovaný predložil zamestnávateľovi žalobcu Žiadosť o výplatu zrážok zo mzdy zo dňa 3.5.2017 a žiadal, aby zamestnávateľ vykonával zrážky zo mzdy žalobcu až do úplného splatenia, k čomu mal dať žalobca výslovný súhlas. Žalovaný predložil zamestnávateľovi žalobcu kópiu úverovej zmluvy č. 6212033899, uzavretej dňa 19.12.2012, ktorej neoddeliteľnou súčasťou mala byť aj Dohoda o zrážkach zo mzdy obsiahnutá v priložených úverových podmienkach. Žalovaný v žiadosti uviedol, že voči žalobcovi eviduje dlžnú čiastku vo výške 55,70 Eur, pričom žiadal zamestnávateľa žalobcu, aby vykonal žalobcovi zrážku zo mzdy vo výške 58,88 Eur. Žalovaný prikazuje zamestnávateľovi žalobcu, aby mesačne poukazyval na jeho bankový účet zrážky zo mzdy vo výške 58,88 Eur až do zaplatenia zostávajúcej neuhradenej výšky úveru vrátane prísľušenstva, ktorá ku dňu 30.4.2017 predstavuje sumu 736,03 Eur.
3. Žalobca považuje predmetnú úverovú zmluvu za problematickú najmä v časti Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá ako zmluvná podmienka bola včlenená do vpred pripravenej Zmluvy o úvere a do úverových podmienok a ktorú žalobca nijakým spôsobom nemohol ovplyvniť. Žalovaný napriek spornosti požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy a napriek tomu, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by uložilo žalobcovi povinnosť plniť, zamestnávateľ musí na základe žiadosti žalovaného vykonávať zrážky zo mzdy, pričom žalobca nemá možnosť ich priamo zastaviť. Veriteľ pritom výšku dlhu sám jednostranne diktuje, bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Podľa žalobcu uvedené dôvody opodstatňujú napadnutie dohody o zrážkach zo mzdy a dovolanie sa jej neplatnosti resp. určenia jej neprijateľnosti. Nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy osvedčil žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tým, že sa voči nemu mali začať vykonávať zrážky zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy. Postup žalovaného predložením žiadosti zamestnávateľovi žalobcu o výkon zrážok zo mzdy osvedčuje skutočnosti o nutnosti trvalej úpravy pomerov účastníkov konania, a to určenia neplatnosti predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá umožňuje obísť ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy je v rozpore s právom Európskej únie, je neprijateľnou zmluvnou

podmienkou a preto žalobca navrhuje, aby súd vyslovil, že je podľa § 39 v súvislosti s ustanovením § 53 Občianskeho zákonníka a v súvislosti s ustanovením § 5a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa absolútne neplatný. Ide totiž o tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka, pričom uzavretá zmluva, resp. dohoda poskytuje veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa, a to vrátane plnení z neprijateľných podmienok, prípadne plnení v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Dohoda o zrážkach zo mzdy je v danom prípade včlenená ako zmluvná podmienka do úverovej zmluvy, podľa ktorej spoločnosť a klient podpísi na tejto zmluve uzatvárajú dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá však nie je vyznačená krížikom, z čoho vyplýva, že Dohoda o zrážkach zo mzdy nebola uzavretá a potvrdená podpismi a navyiac nebola ani individuálne dojednaná samostatnou listinou. Predložením neuzavretej Dohody o zrážkach zo mzdy mal žalovaný úmysel zamestnávateľa žalobcu uviesť do omylu a získať tak bezdôvodné obohatenie bez súdnej kontroly, čo žalobca považuje za nekalú obchodnú prax.

4. Žalobca sa podanou žalobou súčasne domáha vydania bezdôvodného obohatenia z uzavretej Zmluvy o úvere č. 6212033899 zo dňa 19.12.2012. Žalobca v žalobe uviedol čo všetko obsahuje uvedená úverová zmluva. Celková čiastka, ktorú musí dlžník vrátiť, nebola uvedená. Ku dňu 28.2.2017 bol úver celkovo čerpaný vo výške 1.623,09 Eur a splatená bola suma 2.040,07 Eur. Žalobca poukázal na ustanovenie § 9 ods.2 písm. f), j) až x) zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázal aj na ustanovenie § 11 uvedeného zákona. S prihliadnutím na to, že žalobca čerpal úver v celkovej výške 1.263,09 Eur a splatil ho vo výške 2.040,07 Eur, žalovaný je tak povinný s prihliadnutím na fikciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 416,98 Eur.
5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu 4.10.2017 uviedol, že prípadná realizácia zrážok zo mzdy predstavuje len dodržiavanie ustanovení úverovej zmluvy č. 6212033899, ktorú sporové strany uzavreli dňa 19.12.2012. Zmluva bola uzavretá z iniciatívy žalobcu. Žalovaný uzavretie zmluvy žiadnym spôsobom nevnucoval. Dohoda o zrážkach zo mzdy je bežným mechanizmom na zabezpečovanie záväzkov, typicky využívaným najmä v bankovom sektore pri zabezpečovaní peňažných záväzkov z úverov a pôžičiek. Zákon vyžaduje na platnosť dohody o zrážkach zo mzdy len dve podmienky, a to písomnú formu a skutočnosť, že zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Zákonná úprava je špecifikovaná v ustanovení § 551 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie neobsahuje žiadne ďalšie podmienky, ktorých nesplnenie by malo za následok neplatnosť takejto dohody. Úpravu dohody o zrážkach zo mzdy zahŕňa aj § 5a ods.1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorého účinnosť nastala až od 1.5.2014. V zmysle tohto ustanovenia je nepripustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. V právnom poriadku SR platí zásada zákazu retroaktivity, preto žalovaný považuje aplikáciu právnych predpisov účinných neskôr ako došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy a aj dohody o zrážkach zo mzdy za neaplikovateľné na daný prípad. Účastníci uzavreli úverovú zmluvu písomnou formou. Platnosť dohody o zrážkach zo mzdy je podmienená skutočnosťou, že takto dohodnuté zrážky nesmú byť väčšie ako by boli zrážky pri

výkone rozhodnutia. Podľa žalovaného Dohoda o zrážkach zo mzdy tak ako je uvedená v úverovej zmluve, má všetky zákonom predpísané náležitosti. Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je žiadnym jednostranným diktátom zo strany žalovaného. Pri uzatváraní úverovej zmluvy žalobca presne vedel, akú výšku budú predstavovať prípadné zrážky zo mzdy v zmysle zmluvy „mesačná zrážka zo mzdy vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky“. Realizácia dohody o zrážkach zo mzdy nastáva vždy až ako následok neplnenia povinností klientom, ktorý svoj dlh z úverovej zmluvy neplní riadne a včas. V takýchto prípadoch nemá žalovaný žiadnu inú možnosť ako sa k uspokojeniu svojej pohľadávky dostať, preto je nútený po neúspešných výzvach klientov na plnenie s realizáciou zrážok zo mzdy začať. Žalovaný ďalej vo vyjadrení uviedol, že nedostatok naliehavého právneho záujmu je dôvodom k zamietnutiu žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite. V prípade možnosti žalovať priamo na splnenie povinnosti treba preto vždy považovať za neprípustnú určovaciu žalobu, ktorá neslúži potrebám praktického života, spornosť nerieši a len vedie k nárastu počtu súdnych žalôb.

6. Podľa žalovaného nedošlo ani na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu, lebo prijímal platby (splátky úveru) oprávnené na základe uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami.
7. Skutočnosť, že uzavretá úverová zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov je tvrdená len samotným žalobcom. Posúdenie úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov len samotným žalobcom bez ďalšieho nemôže mať za následok vznik bezdôvodného obohatenia, nakoľko takéto posúdenie nie je spôsobilé nahradiť rozhodnutie súdu. Žalovaný preto považuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za neopodstatnený. Podľa žalovaného zákon vyžaduje kumulatívne splnenie podmienok nedodržania písomnej formy a porušenia ďalších náležitostí. V tomto prípade písomná forma úverovej zmluvy bola nepochybne dodržaná, z čoho vyplýva, že pokiaľ by aj súd považoval za nedodržané ďalšie náležitosti úverovej zmluvy v zmysle § 9 ods.2, úver by nemohol byť vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov práve z dôvodu dodržanej písomnej formy. V danom prípade nie je možné na úverovú zmluvu aplikovať sankciu uvedenú v ustanovení § 11 ods.1 písm. a), lebo za žiadnych okolností nemôže byť naplnená hypotéza predpokladaná v tomto ustanovení.
8. Žalovaný ďalej poukázal na to, že je nevyhnutné si uvedomiť, že ide o revolvingový úver. Revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver. Držiteľ revolvingového úveru má k dispozícii finančné prostriedky vo výške dohodnutého úverového rámca. Termín „revolvingový“ znamená po slovensky „obnovujúci sa“. Pri tomto type úveru je obnoviteľná finančná rezerva. S každou uhradenou mesačnou splátkou „klient sporí“ čiastku, ktorú si v prípade potreby môže opäť požičať, a to bez akýchkoľvek zbytočných „papierovačiek“. S prihliadnutím na charakter revolvingového úveru, t.j. skutočnosť, že zmluvné strany nemôžu vedieť a ani nevedia pri uzatváraní zmluvy určiť kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, pretože pri takomto type úveru sa zásadne definuje len výška úverového rámca, ktorá v tomto prípade bola individuálne dojednaná vo výške 810 Eur. Výšku RPMN pri revolvingovom úvere nie je možné určiť. S prihliadnutím na charakter revolvingového úveru žalovaný zastáva názor, že

pri danom type úveru nie je možné stanoviť splátkový kalendár s rozkladom splátok vopred, lebo klient má stanovený úverový rámec a je len na jeho rozhodnutí koľko z neho mesačne na svoju spotrebu vyčerpá. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

9. Splnomocnený zástupca žalobcu podal dňa 11.12.2017 návrh na zmenu petitu. S poukazom na ustanovenie § 137 CSP, ktorým podľa žalobcu zákonodarca znemožnil spotrebiteľom domáhať sa určenia neplatnosti zmlúv, dohôd a rôznych dodatkov, ako neoddeliteľných súčastí úverových zmlúv, žalobca žiada, aby súd pripustil zmenu petitu č. 1 tak, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy vyplývajúce z dohody o zrážkach zo mzdy včlenenej do Zmluvy o úvere č. 6212033899 uzavretej dňa 19.12.2012.
10. Okresný súd Zvolen navrhovanú zmenu petitu pripustil uznesením č.k. 11Csp/160/2017-59 zo dňa 13.12.2017.
11. Žalovaný ospravedlnil neúčast' svojho zástupcu na pojednávaní písomným podaním zo dňa 16.1.2018. Súhlasil s prejednaním veci vo svojej neprítomnosti, o odročenie pojednávania nepožiadaval.
12. Na pojednávanie sa riadne a včas dostavila štatutárna zástupkyňa splnomocneného zástupcu žalobcu, ktorá na pojednávaní uviedla, že žalobca sa plne pridržiava všetkých skutočností uvedených v podanej žalobe, ako aj po pripustení zmeny žaloby v časti petitu 1 a žiada súd, aby žalobe vyhovel a určil, že žalovaný nemá nárok na zrážky zo mzdy žalobcu. Žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 416,98 Eur s 5% úrokmi z omeškania ročne od 1.6.2017 do zaplatenia a žiadal zaviazat' žalovaného aj na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100%. Žiadala, aby po právnom posúdení súd určil, že úver je bezúročný, lebo nespĺňa náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Nie je tam uvedená najmä výška mesačnej splátky, nie je uvedená celková splatnosť a ani celkové náklady, aké má dlžník alebo spotrebiteľ s poskytnutím úveru. Nie je uvedená ani RPMN. Takisto nie je uvedený počet mesačných splátok a nie je uvedená ani konečná splatnosť. Preto považuje úver za bezúročný a bez poplatkový. Čo sa týka dohody o zrážkach zo mzdy, podľa jej názoru, táto zmluvná podmienka je včlenená, je možné ju prečítať v zmluve len so sťažením a nie je ani uvedené v ktorom odstavci. Je tam len podpis žalobcu a malými písmenami napísané, že uzatvárajú dohodu o zrážkach zo mzdy, prípadný nesúhlas sa mal označiť krížikom. Uviedla, že tam nie je žiadny krížik a nie je ani zjavné kde by sa tak malo urobiť, kde by sa to malo krížikom označiť.
13. Okresný súd Zvolen rozsudkom sp.zn. 11Csp/160/2017-71 zo dňa 18.1.2018 vyhovel podanej žalobe a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania.
14. Krajský súd v Banskej Bystrici na základe odvolania žalovaného zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen vo výrokoch I., II., IV. a V. a v tomto rozsahu vrátil vec tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Zrušujúce uznesenie Krajský súd v Banskej Bystrici odôvodnil tým, že súd prvej inštancie vôbec neuviedol ako sa vysporiadal s dvoma najzásadnejšími momentmi, ktoré namietal žalovaný, a to, že v zmysle rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 9.11.2016 nemusí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať vo forme amortizačnej tabuľky aká časť každej

splátky bude započítaná na vrátenie istiny (a aká na úrok). Po druhé žalovaný namietal, že pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa ustanovenia § 11 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné kumulatívne splnenie dvoch podmienok: absencia písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere a súčasne absencia niektorej zo zákonom stanovených náležitostí v ustanovení § 9 ods.2 citovaného zákona, pričom tvrdil, že v súdnej veci zmluva písomnú formu mala. Krajský súd v Banskej Bystrici ďalej v zrušujúcom uznesení uviedol, že súd prvej inštancie nevenoval pozornosť zásadným skutočnostiam obrany žalovaného, ktoré tento vyjadril v písomnom vyjadrení k žalobe, kde vyslovene okrem iného uviedol, že náležitosti úverovej zmluvy boli dodržané, vyžadovalo sa kumulatívne splnenie dvoch podmienok pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a rozklad splátok nie je dôvodom pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru s odkazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/2015, v zmysle ktorého bolo potrebné vykladať dotknuté ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch.

15. Podľa Krajského súdu v Banskej Bystrici Okresný súd Zvolen preto musí posúdiť iné okolnosti vychádzajúc z tvrdení žalobcu (vrátane uvedených v odvolaní žalovaného), ktoré by mali viesť k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a s tým spojeného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. V otázke tvrdeného kumulatívneho splnenia oboch zákonom stanovených podmienok v ustanovení § 11 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) odvolací súd dáva do pozornosti žalovanému práve ním spomínané rozhodnutie Ústavného súdu SR, podľa ktorého je pri výklade potrebné uprednostniť zmysle zákona a nie jeho doslovné znenie a teda výklad, ktorý podáva žalovaný v tejto otázke je absolútne nesprávny a prekonaný judikatúrou najvyšších súdnych autorít.
16. Právna zástupkyňa žalovaného, rovnako ako splnomocnený zástupca žalobcu ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní. Splnomocnený zástupca žalobcu ospravedlnil aj neúčast' žalobcu na pojednávaní a žiadal v spore rozhodnúť na základe podanej žaloby. Právna zástupkyňa žalovaného žiadala v spore rozhodnúť vo svojej neprítomnosti, žiadala žalobu zamietnuť.
17. Z predloženej úverovej zmluvy bolo zistené, že medzi sporovými stranami bola dňa 19.12.2012 uzavretá úverová zmluva č. 6212033899. Podľa zmluvy bol dohodnutý bezúčelový revolvingový úver. Výška kreditného limitu bola 810 Eur, výška mesačnej splátky 4% z dlžnej sumy, ročná úroková sadzba 26,28%, priemerná hodnota RPMN 26,7%. Názov tovaru v bode 43. úverovej zmluvy bol uvedený nábytok, v bode 45. ako druh tovaru bola uvedená válenda, predajná cena tovaru 405,60 Eur.
18. V spodnej časti formulára „Úverová zmluva“ je okrem iného uvedené, že spoločnosť a klient podpísmi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú:
 - a. záväzkový vzťah z právneho dôvodu VIC podľa Hlavy 9 Úverových podmienok, prípadný nesúhlas označte krížikom;
 - b. dohodu o zrážkach zo mzdy s tým, že prípadný nesúhlas sa má vyznačiť krížikom.
19. Z predloženého prehľadu transakcií na účte súd zistil, že žalobca mal čerpať 1.583,09 Eur a čerpal 2.025,56 Eur. Zaplatil preto o 442,47 Eur viac ako čerpal.

20. Zo spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 14C/22/2017 bolo zistené, že uznesením č.k. 14C/22/2017-17 zo dňa 29.5.2017 súd nariadil neodkladné opatrenie, na základe ktorého žalovaný Home Credit Slovakia, a.s. Piešťany je povinný zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúceho z Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) prislúchajúcej k Zmluve o úvere č. 6212033899 uzavretej dňa 19.12.2012 medzi sporovými stranami. Súd zároveň uložil zamestnávateľovi žalobcu OMNIS SECURITY SERVICE BB s.r.o. Banská Bystrica povinnosť zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného vykonávaných na základe uvedenej Dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobcovi bola uložená povinnosť, aby v lehote do 30 dní od doručenia tohto uznesenia podal proti žalovanému žalobu o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 20.6.2017.
21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.
22. Podľa § 502 ods.1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.
23. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o
- a) splnení povinnosti,
 - b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
 - c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
 - d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.
24. V prípade požadovaného určenia neexistencie práva žalovaného na zrážky zo mzdy žalobcu ide v tomto spore o žalobu podľa ustanovenia § 137 písm. c) CSP. Ak v súvislosti s uzavretou zmluvou došlo k bezdôvodnému obohateniu sa žalovaného, nie je dôvod (t.j. nemá žalovaný právo), aby boli vykonávané zrážky zo mzdy žalobcu naďalej.
25. Úplne nová koncepcia je zakotvená v písmene c) a písmene d), kde sa rozlišuje klasická určovací žaloba a žaloba o určenie inej právnej skutočnosti podľa písm. d). Cieľom bolo vylúčiť všetky nepotrebné nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti/platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a mihnajú sa účelu určovacej žaloby. Medzi osobitné predpisy podľa písm. d) patria napr. Zákonník práce, Zákon o dobrovoľných dražbách a podobne.
26. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.
27. Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je

spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

28. Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.
29. Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.
30. Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.
31. Podľa § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.
32. Podľa § 54 ods.2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.
33. Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.
34. Podľa § 451 ods.2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.
35. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.
36. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.
37. Podľa § 458 ods.1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.
38. Podľa § 1 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o

spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

39. Podľa § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.
40. Podľa § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
- a. druh spotrebiteľského úveru,
 - b. obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
 - c. adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
 - d. meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
 - e. identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
 - f. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
 - g. celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
 - h. opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
 - i. úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
 - j. ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
 - k. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným

zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- l. právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m. súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n. prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o. úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p. upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q. veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r. výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s. informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t. právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u. spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v. informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w. právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x. názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y. priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

41. Podľa § 11 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

42. Podľa § 5a ods.1 zákona č. 250/2007 Z.z., neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy

- a) dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

43. Dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že medzi sporovými stranami bola dňa 19.12.2012 uzavretá Úverová zmluva č. 6212033899, pričom sa jedná o spotrebiteľský úver. Žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 405,60 Eur na kúpu nábytku – váleudy. V tej istej formulárovej zmluve sa uvádza aj to, že žalobca žalovanému poskytuje aj bezúčelový revolvingový úver, pričom výška tohto kreditného limitu je 810 Eur, výška mesačnej splátky je 4% z dlhovanej sumy, ročná úroková sadzba 26,28%, priemerná RPMN 26,70%.

44. Ako už bolo uvedené vyššie, podľa § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretiu úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Okresný súd Zvolen v zrušenom rozsudku poukázal v bode 44. odôvodnenia rozsudku na túto povinnú náležitosť úverovej zmluvy. Súd prvej inštancie ani v svojom zrušenom rozsudku nevychádzal z absencie štruktúry úverovej splátky. O bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nerozhodol na základe chýbajúceho rozkladu splátok na istinu, úroky a poplatky. Súd sa stotožňuje s právnym názorom žalovaného a Krajského súdu v Banskej Bystrici, podľa ktorého nebolo a nie je potrebné, aby Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala rozklad splátok na istinu, úroky a poplatky. Tento právny názor je v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/2015. Súd považuje úver za bezúročný a bezpoplatkový z dôvodu absencie termínov splátok úveru. V úverovej zmluve termíny splátok nie sú jednoznačne uvedené a táto skutočnosť podľa názoru súdu v zmysle ustanovenia § 11 ods.1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov postačuje na to, aby spotrebiteľský úver bol považovaný za bezúročný a bez poplatkov.

45. Súd je pri rozhodovaní viazaný podanou žalobou a nemôže zaviazat' žalovaného na zaplatenie vyššej sumy, ako je suma požadované žalobcom. Preto súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 416,98 Eur.

46. Podľa názoru súdu žalobca preukázal právny záujem na určení, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy žalobcu, lebo v súčasnosti k zrážkam zo mzdy nedochádza len na základe vydaného neodkladného opatrenia, ktoré bolo vydané uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 14C/22/2017-17 zo dňa 29.5.2017. V prípade, že by žalobca nebol úspešný v časti určenia, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy vyplývajúce z Dohody o zrážkach zo mzdy, zrážky zo mzdy žalobcu by prebiehali naďalej, aj keď v skutočnosti žalobca žalovanému už nič nedlhuje.

47. Pre rozhodnutie súdu a vyhovie žalobe čo do prvého navrhovaného výroku rozsudku, postačovala uvedená skutočnosť. Súd preto nepovažoval za hospodárne zaoberať sa ďalšími skutočnosťami tvrdenými žalobcom alebo žalovaným o platnosti alebo neplatnosti uzavretej Dohody o zrážkach zo mzdy.
48. Žalobcovi podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov vzniklo aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. S prihliadnutím na to, že žalobca nepreukázal, že vyzval žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy, súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému a v prevyšujúcej časti súd žalobu na zaplatenie úrokov z omeškania zamietol.
49. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
50. Súd priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100%.
51. Podľa § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
52. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v 2 vyhotoveniach (§ 355 ods.1 C.s.p. a § 362 ods.1 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 C.s.p. nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 360 ods.1 C.s.p.).

V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 C.s.p. (§ 360 ods.2 C.s.p.).

Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi (§ 360 ods.3 C.s.p.).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods.1 C.s.p.).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods.2 C.s.p.).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa ods. 1 preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia (§ 362 ods.3 C.s.p.).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením o súde príslušnom na podanie odvolania. To platí aj vtedy, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania (§ 362 ods.4 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods.2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods.3 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd (§ 367 ods.1 C.s.p.).

Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 367 ods.2 C.s.p.).

Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 ods.3 C.s.p.).

Osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia (§ 368 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova (§ 369 ods.1 C.s.p.).

Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania (§ 369 ods.2 C.s.p.).

Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví (§ 369 ods.3 C.s.p.).

Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 ods.4 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia (§ 370 ods.1 C.s.p.).

Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví (§ 370 ods.2 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 ods.3 C.s.p.).

Žalobu nie je možné v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.).

V odvolacom konaní nie je možné uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona – zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti – Exekučný poriadok (§ 220 ods.1 C.s.p.).

Vo Zvolene, **dňa 31. októbra 2019**

Za správnosť vyhotovenia:
Miroslava Macková

JUDr. Ján Petreás
sudca

UZNESENIE

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a Mgr. Janky Benkovičovej, v spore **žalobcu Martina Baniara**, narodeného [REDAKOVANÉ], s trvalým pobytom [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] zastúpeného Združením na ochranu práv občana - AVES, so sídlom J. Poničana 9, 841 07 Bratislava, IČO: 50 252 151, proti **žalovanému Home Credit Slovakia, a.s.**, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, **o určenie, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy žalobcu a o zaplatenie sumy 416,98 Eur s príslušenstvom**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 11Csp/160/2017-71 zo dňa 18. januára 2018, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., II., IV. a V. **z r u š u j e** a vec mu v tomto rozsahu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinstančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom určil, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúce z dohody o zrážkach zo mzdy včlenenej do zmluvy o úvere č. 6212033899 uzavretej dňa 19. 12. 2012 (*I. výrok*), ďalej uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 416,98 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z tejto sumy od 13. 10. 2017 do zaplatenia, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (*II. výrok*), žalobu zamietol v časti žalovaných úrokov z omeškania 5 % ročne zo sumy 416,98 Eur od 01. 06. 2017 do 12. 10. 2017 (*III. výrok*) a napokon žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 % (*IV. výrok*), súčasne vyslovil, že o výške trov konania rozhodne samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (*V. výrok*).

2. V odôvodnení rozsudku okresný súd v podstate uviedol čoho sa žalobca domáhal, ako sa vyjadril žalovaný a následne rozsiahlo na stranách 6 až 11 citoval (odseky 17. až 42. odôvodnenia rozsudku) ust. § 497 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 137 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ust. § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 1, 2, 3 a 4 písm. a) až q), ods. 5, ods. 6, § 54 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 457 a § 458 ods. 1 Občianskeho

zákonníka (ďalej len „OZ“), ďalej ust. § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. a) až y) a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a napokon § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

3. Po citácii právnych predpisov prvoinštančný súd skonštatoval, že mal preukázané medzi sporovými stranami uzavretie úverovej zmluvy č. 6212033899 zo dňa 19. 12. 2012, ktorá má charakter spotrebiteľský. Išlo o spotrebiteľský úver, ktorý bol žalobcovi poskytnutý vo výške 405,60 Eur na kúpu nábytku (vážandy). Poukázal na formulárový charakter zmluvy uvádzajúc, že žalovaný poskytol žalobcovi aj bezúčelový revolvingový úver s výškou kreditného limitu 810,- Eur, výškou mesačnej splátky 4 % z dlhovanej sumy, ročnou úrokovou sadzbou 26,28 %, s uvedením priemernej RPMN 26,70 %.

4. V nadväznosti na to uviedol, že v zmluve nie sú uvedené termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov, čo stačí pre posúdenie úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch ako bezúročného a bez poplatkov. Preto bol žalobca povinný zaplatiť žalovanému len toľko, koľko mu žalovaný poskytol a nevzniklo mu právo na zaplatenie úrokov a poplatkov. Suma, ktorá bola zaplatená nad rámec takto poskytnutého úveru je bezdôvodným obohatením sa na strane žalovaného a žalobca nebol povinný túto sumu platiť. Podľa žalobcu tento preplatok predstavuje 416,98 Eur, ale z predložených výpisov o transakciách na účte bolo preukázané čerpanie úveru vo výške 1.583,09 Eur a zaplatenie sumy 2.025,56 Eur, čo je rozdiel 442,47 Eur. Keďže bol viazaný podanou žalobou, nemohol zaviazat' žalovaného na zaplatenie vyššej sumy a preto vyhovel žalobe v rozsahu žalobcom požadovanej sumy 416,98 Eur. Žalobcovi s poukazom na § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. vzniklo aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania a pretože nepreukázal, že vyzval žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy, priznal mu právo na zaplatenie úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému a v prevyšujúcej časti žalobu ohľadne úrokov z omeškania zamietol.

5. Súd prvej inštalcie ďalej poukázal na to, že žalobca preukázal právny záujem na určení, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy, lebo k zrážkam zo mzdy nedochádza iba na základe vydaného neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 14C/22/2017-17 zo dňa 29.5.2017 a ak by žalobca nebol úspešný v časti určenia, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy vyplývajúce z Dohody o zrážkach zo mzdy, zrážky by prebiehali naďalej, aj keď v skutočnosti žalobca žalovanému už nič nedlhuje. Prvoinštančný súd dodal, že vzhľadom na vyhovenie žalobe čo do prvého výroku rozsudku, postačovala táto skutočnosť pre rozhodnutie a preto nepovažoval za hospodárne zaoberať sa ďalšími skutočnosťami tvrdenými žalobcom alebo žalovaným o platnosti alebo neplatnosti uzavretej Dohody o zrážkach zo mzdy.

6. O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd podľa ust. § 255 ods. 1 CSP konštatujúc, že priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu vo výške 100 % vychádzajúc z pomeru jeho úspechu vo veci.

7. V zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný, a to voči jeho I., II. a IV. výroku. Žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštalcie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. napadnuté rozhodnutie zmeniť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

8. V odvolaní po procesnej stránke vytýkal prvoinštančnému súdu nedostatočné zdôvodnenie napadnutého rozsudku. Zdôraznil, že prvoinštančný súd sa v odôvodnení vôbec nezaoberal jeho argumentáciou a preto je rozsudok predčasný, nedostatočne a neúplne odôvodnený, nespĺňajúci kritériá ust. § 220 ods. 2 CSP.

9. V ďalšej časti odvolania nesúhlasil s dôvodmi napadnutého rozsudku v tom smere, že poukazujúc na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 tvrdil, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala členenie splátok, pričom obsahlo odkazujúc na judikatúru Súdneho dvora EÚ zdôrazňoval povinnosť vnútroštátneho súdu interpretovať svoje národné právo v súlade so smernicami, keď navyše už aj aktuálna slovenská právna úprava reflektuje nový vývoj rozhodovacej praxe, lebo zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 9 s účinnosťou od 01. 05. 2018 v rámci novely vykonanej zákonom č. 279/2017 Z. z. vypustil slová „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“ a slová „termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov“ sa nahradili slovami „frekvencia splátok“. To znamená, že predmetná zmluva obsahuje v zmysle tohto výkladu všetky náležitosti a nie je možné povedať, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

10. Poukázal aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 341/07, ktorý hovorí, že súd nie je viazaný doslovným znením zákonného ustanovenia absolútne, ale môže, ba dokonca sa musí od doslovného znenia právneho textu odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť, atď..

11. Ohľadne záveru prvoinštančného súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru polemizoval s tým, že ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy vyžadovalo kumulatívne splnenie dvoch predpokladov: 1. absencie stanovených náležitostí a 2. nedodržanie písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nakoľko v danom prípade písomná forma zmluvy dodržaná bola, nebolo možné dôjsť k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Vyslovil záver, že zmluva obsahuje všetky náležitosti stanovené zákonom č. 129/2010.

12. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý vyjadril presvedčenie o nedôvodnosti podaného odvolania. Žiadal rozhodnutie prvoinštančného súdu potvrdiť ako vecne správne.

13. K určení, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy uviedol, že na súd sa obrátil potom, ako žalovaný žiadal jeho zamestnávateľa o výkon zrážok zo mzdy, a to na základe úverovej zmluvy, do ktorej bolo miniatúrnym, až nečitateľným písmom včlenené ustanovenie o dohode o zrážkach zo mzdy, kedy úverové podmienky nie sú súčasťou úverovej zmluvy, nestali sa jej obsahovou súčasťou. Žalovaný tak vyzval jeho zamestnávateľa na výkon zrážok zo mzdy napriek tomu, že neexistovala žiadna písomná zmluvná dohoda o možnosti výkonu zrážok zo mzdy, lebo nebola zachovaná písomná forma dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej absencia spočívala v tom, že jeho podpis ako dlžníka na danom zmluvnom ustanovení nebol daný. Citoval ust. § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 OZ a tiež poukázal na súdom prvej inštancie nariadené neodkladné opatrenie o povinnosti žalovaného zdržať sa výkonu práva na zrážky z jeho mzdy a o povinnosti zamestnávateľa zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy, ktoré uznesenie žalovaný nenapadol. Namietal tiež, že z odvolania nevyplýva, v čom napáda

nedostatočné a neúplné rozhodnutie súdu v prvej výrokovej vete, ktorou bolo určené, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy.

14. Žalobca k druhému výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť sumu 416,98 Eur s príslušenstvom uviedol, že hoci sa jednalo o revolvingový úver, a teda, ak aj žalovaný v čase uzavretia zmluvy nevedel kedy a v akej výške bude úver čerpaný, mal v zmluve uviesť RPMN vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere vychádzajúc z predpokladu, že dlžník bude hneď pri podpise čerpať úver vo výške kreditného limitu. V zmluve nie je uvedený údaj o RPMN úveru a tiež zmluva neobsahuje ani termín konečnej splatnosti úveru, podmienky upravujúce jeho čerpanie, adresu predávajúceho, kde môže ako spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Zmluva neobsahuje všetky náležitosti určené ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

15. Podpisom úverovej zmluvy mu bol poskytnutý revolvingový úver prostredníctvom kreditnej karty a prvé čerpanie uskutočnil prostredníctvom tejto karty v deň podpisu úverovej zmluvy, kedy uskutočnil nákup tovaru v sume 405,60 Eur, ktorý uhradil touto platobnou kartou. Z toho vyplýva, že kreditná karta bola v čase podpisu úverovej zmluvy už aktivovaná. Ak podľa tvrdenia žalovaného nedošlo u neho k bezdôvodnému obohateniu, lebo prijímal platby na základe uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s ďalej dohodnutými zmluvnými podmienkami, tak podľa neho sú zmluvné dojednania o úverovom limite 810,- Eur s výškou mesačnej splátky 4 % z dlžnej čiastky, pri ročnej úrokovej sadzbe 26,28 % a priemernej hodnote RPMN 26,7 % na kúpu tovaru (váľandy v hodnote 405,60 Eur) neurčité a nezrozumiteľné, v rozpore s dobrými mravmi, len v prospech veriteľa a je zneužívaná finančná negramotnosť spotrebiteľa, ktorý nevie reálne posúdiť účinky prijatia takýchto zmluvných podmienok, najmä do budúcnosti. Predmetom úverovej zmluvy bol bezúčelový revolvingový úver, hoci predajca, u ktorého financoval kúpu tovaru mal záujem predat' daný tovar, t. j. váľandu, a za týmto účelom dojednal so žalovaným možnosť financovania prostredníctvom účelového spotrebiteľského úveru, a teda nemohlo ísť v žiadnom prípade o bezúčelový revolvingový úver, ale o účelový úver na kúpu nábytku. Revolvingový úver v zmluve ako takej nie je upravený, zmluva odkazuje na úverové podmienky, tieto ale nemožno považovať za súčasť uzavretej zmluvy, preto nie je možné zistiť obsah zmluvy, ktorá nespĺňa predpísanú, zákonom vyžadovanú písomnú formu a túto nemožno zhojiť odkazom na úverové podmienky. V čase uzavretia zmluvy vyžadoval zákon o spotrebiteľských úveroch písomnú formu zmluvy pri zmluve o spotrebiteľskom úvere a táto nebola zo strany žalovaného dodržaná, lebo bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere len odkazom na úverové podmienky zmluvnými stranami nepodpísané, čo má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy vyplývajúcu z ust. § 40 ods. 1 OZ.

16. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Po preskúmaní spisu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a je potrebné zrušiť napadnutý rozsudok, pretože prvoinštančný súd nedostatočne zdôvodnil svoje rozhodnutie. Žalovaný opodstatnene namietal, že prvoinštančný súd sa

nevyrovnal s jeho argumentáciou, čo spôsobilo porušenie jeho práva na spravodlivý proces, pričom dôvodnou bola aj odvolacia argumentácia žalovaného spadajúca pod odvolací dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. Podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, *v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.*

19. Citované ustanovenie je procesnou garanciou práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Právo na spravodlivé súdne konanie totiž v sebe zahŕňa aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, lebo len dodržaním tohto čiastkového oprávnenia môže byť v konečnom dôsledku naplnené právo na spravodlivý súdny proces ako celok. Za rozhodnutie naplňajúce toto právo možno pokladať potom iba súdne rozhodnutie obsahovo zodpovedajúce požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozsudku ustanovením § 220 ods. 2 CSP.

20. K otázke odôvodňovania súdnych rozhodnutí (tak vo vzťahu k predtým účinnému ustanoveniu § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré do 01. 07. 2016 upravovalo náležitosti odôvodnenia rozsudku, ako aj k aktuálne účinnému ust. § 220 ods. 2 CSP) existuje rozsiahla judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky aj Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá v konečnom dôsledku nadväzuje na východiská definované Európskym súdom pre ľudské práva v rozhodnutiach týkajúcich sa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Jej spoločným menovateľom je v zásade jednoduchá téza: strana sporu (resp. účastník) má v rámci práva na spravodlivý súdny proces právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatneným právom a obranou proti takému uplatneniu (pozri napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 2 Cdo 170/2005, rozhodnutie ÚS SR sp. zn. III. ÚS 119/03, rozhodnutie ESLP vo veci Garcia Ruiz proti Španielsku z 21. 01. 1999, prípadne Ruiz Torija proti Španielsku z 09. 12. 1994, atď.).

21. Rozhodnutie súdu musí teda obsahovať dostatočné a presvedčivé dôvody, na ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa pritom môže meniť v závislosti od povahy veci, lebo je len logické, že každá vec (spor) sa vyznačuje individuálnymi okolnosťami a tomu sa musí prispôbiť aj odôvodnenie rozsudku. Odvolací súd zastáva názor, že právu na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia zodpovedá také rozhodnutie súdu, ktoré snáď i na menšom priestore, ale práve o to koncentrovanejšie ponúka v odôvodnení vysvetlenie všetkých relevantných argumentov strán a úvah súdu, ktoré viedli k určitému záveru majúcemu odraz vo výroku (výrokoch) rozhodnutia. Podľa odvolacieho súdu totiž nie kvantita odôvodnenia, jeho rozsah („počet strán“) ale jeho kvalita (teda obsahová stránka) je rozhodujúcim ukazovateľom pre posúdenie, či súdne rozhodnutie „jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej

ochrany“.

22. Podľa odvolacieho súdu uvedené princípy súd prvej inštancie nerešpektoval. Odôvodnenie napadnutého rozsudku neobsahuje dostatok dôvodov, ktoré jasne a presvedčivo predstavujú vysvetlenie súdom prvej inštancie prijatého záveru o takmer plnej dôvodnosti žaloby. Odôvodnenie rozsudku nespĺňa parametre vyplývajúce z ust. § 220 ods. 2 CSP, lebo síce obsahuje uvedenie čoho sa žalobca domáhal a na základe akých tvrdení a dôkazov, uvádza aj stanovisko a obranu žalovaného a tiež obsahuje aj zistenia a preukázané skutočnosti, nedáva ale žalovanému žiadnu odpoveď na jeho argumenty, ktorými sa bránil v písomnom vyjadrení k podanej žalobe.

23. Súd prvej inštancie vôbec neuviedol ako sa vysporiadal s dvoma najzásadnejšími momentmi, ktoré namietal žalovaný, a to, že v zmysle rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09. 11. 2016 nemusí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať vo forme amortizačnej tabuľky, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (a aká na úrok, dodáva odvolací súd). Po druhé, žalovaný namietal, že pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné kumulatívne splnenie dvoch podmienok: absencia písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere a súčasne absencia niektorej zo zákonom stanovených náležitostí v ust. § 9 ods. 2 cit. zákona, pričom tvrdil, že v súdnej veci zmluva písomnú formu mala.

24. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, či navrhovaním a hodnotením dôkazov a rovnako tak nie je nutné, aby na každý (aj na pre rozhodnutie bezvýznamný) argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak ale ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie kľúčový, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd v súlade s uvedeným nepostupoval.

25. Preto už len z tohto dôvodu bolo nutné zrušiť v napadnutých výrokoch rozsudok prvoinštančného súdu, ktorý nevenoval pozornosť zásadným skutočnostiam obrany žalovaného, ktoré tento vyjadril v písomnom vyjadrení k žalobe, kde vyslovene okrem iného uviedol, že náležitosti úverovej zmluvy boli dodržané, vyžadovalo sa kumulatívne splnenie dvoch podmienok pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a rozklad splátok nie je dôvodom pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru s odkazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/2015, v zmysle ktorého bolo potrebné vykladať dotknuté ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch.

26. V ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne rozhodne v spore s tým, že svoju pozornosť zamiera na presvedčivé zdôvodnenie nového rozhodnutia, v ktorom sa v potrebnom rozsahu vysporiada so všetkými právne relevantnými námietkami oboch strán sporu. Okresný súd sa vyvaruje citácie množstva ustanovení, ktoré sa len okrajovo dotýkajú prejednávaného sporu (lebo to by potom bolo potrebné citovať aj napr. zákonné ustanovenia § 34 a nasl. OZ upravujúce právne úkony, medzi ktoré nepochybne predmetná zmluva patrí, čo je ale zbytočné) a uvedie len kľúčové zákonné ustanovenia, ktoré na zistený stav veci aplikoval. Jasne a stručne vysvetlí ich obsah a uvedie dôvody, prečo ich použil a prípadne akým spôsobom, jednoducho presvedčivo zdôvodní rozhodnutie v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP tak, aby predovšetkým stranám a aj odvolaciemu súdu bolo vzhľadom na všetky právne

relevantné okolnosti zrejme, prečo rozhodol tak, ako rozhodol.

27. Vo vzťahu k ďalšiemu priebehu konania odvolací súd dodáva, že okresný súd správne poukázal (v 20. odseku odôvodnenia) na to, že existuje osobitné ustanovenie § 137 CSP, ale nijako konkrétnejšie už svoju úvahu potom nerozvil. Neuviedol či ide v prípade požadovaného určenia neexistencie práva žalovaného na zrážky zo mzdy žalobcu o žalobu podľa ust. § 137 písm. c) alebo § 137 písm. d) CSP. Z kontextu možno len vyvodit', že konštatujúc naliehavý právny záujem žalobcu podradil žalobu pod ust. § 137 písm. c) CSP (čo je ináč správne) a vychádzal ďalej logicky z toho, že ak v súvislosti s uzavretou zmluvou došlo k bezdôvodnému obohateniu sa žalovaného, nie je dôvod (t. j. nemá žalovaný právo), aby boli vykonávané zrážky zo mzdy žalobcu naďalej. Táto okresným súdom vyslovená spojitosť je správna, ale neobstojí v situácii, kedy okresný súd založil svoj záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru iba na absencii štruktúry úverovej splátky v zmluve. Ako správne uvádzal žalovaný, v rozhodnutí Súdny dvor EÚ vo veci C-42/2015 uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí obsahovať vo forme amortizačnej tabuľky, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny, čo reflektovala následne aj vnútroštátna judikatúra (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22. 02. 2018) a pod vplyvom toho legislatíva, kedy s účinnosťou od 01. 05. 2018 zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v ust. § 9 ods. 2 písm. i) vyžaduje, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola uvedená výška, počet a frekvencia splátok. Preto okresný súd vychádzajúc z tvrdení žalobcu musí posúdiť iné okolnosti (vrátane uvedených v odvolaní), ktoré by mali viesť k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a s tým spojenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. V otázke tvrdeného kumulatívneho splnenia oboch zákonom stanovených podmienok v ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) odvolací súd dáva do pozornosti žalovanému práve ním spomínané rozhodnutie Ústavného súdu SR, podľa ktorého je pri výklade potrebné uprednostniť zmysel zákona a nie jeho doslovné znenie a teda výklad, ktorý podáva žalovaný v tejto otázke je absolútne nesprávny a prekonaný judikatúrou najvyšších súdnych autorít.

28. Z týchto dôvodov odvolaciemu súdu preto neostala iná možnosť, ako rozsudok v napadnutých výrokoch I., II., IV. a V. podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátiť súdu prvej inštancie v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

29. Odvolaním nenapadnutý výrok rozsudku prvoinštančného súdu (*III. výrok*) zostal nedotknutý (§ 367 ods. 2, 3 CSP).

30. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

31. V novom rozhodnutí rozhodne prvoinštančný súd i o náhrade trov celého, teda aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie :

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,*
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,*
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,*
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,*
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo*
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).*

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,*
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo*
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).*

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,*
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,*
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).*

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

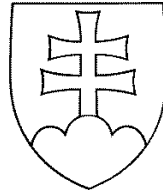
V Banskej Bystrici dňa 8. augusta 2019

JUDr. Peter Kvietok
predseda senátu

Mgr. Martin Štubniak
člen senátu (sudca spravodajca)

Mgr. Janka Benkovičová
členka senátu

JUDr. Janka Benkovičová nepodpísala vyhotovené rozhodnutie zaručeným elektronickým podpisom z dôvodu práceneschopnosti v deň expedovania v zmysle § 394 ods. 2 CSP.

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v spore žalobcu **Martina Baniara, nar.** [REDACTED], trvale bytom J. [REDACTED] zastúpeného Združením na ochranu práv občana – AVES so sídlom J. Poničana 9, 841 07 Bratislava, IČO: 50 252 151, proti žalovanému **Home Credit Slovakia, a.s.** so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, **o určenie, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy žalobcu a o zaplatenie sumy 416,98 Eur s príslušenstvom**, takto

r o z h o d o l :

- I. Súd **určuje**, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy žalobcu Martina Baniara vyplývajúce z Dohody o zrážkach zo mzdy včlenenej do Zmluvy o úvere č. 6212033899 uzavretej dňa 19.12.2012.
- II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi 416,98 Eur s 5% úrokmi z omeškania ročne zo sumy 416,98 Eur od 13.10.2017 do zaplatenia do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Súd žalobu **z a m i e t a** v časti žalovaných 5% úrokov z omeškania ročne zo sumy 416,98 Eur od 01.06.2017 do 12.10.2017.
- IV. Súd žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100%.

- V. O výške trov konania súd rozhodne samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou podanou 10.7.2017 žiadal, aby súd určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy prislúchajúca k Zmluve o úvere č. 6212033899 uzavretej dňa 19.12.2012 medzi sporovými stranami je neplatná a žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 416,98 Eur s 5% úrokmi z omeškania ročne od 1.6.2017 do zaplatenia z titulu bezdôvodného obohatenia. Uplatnil si aj právo na náhradu trov konania.
2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 14C/22/2017-17 zo dňa 29.5.2017 Okresný súd Zvolen uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúceho z Dohody o zrážkach zo mzdy prislúchajúcej k Zmluve o úvere č. 6212033899 zo dňa 19.12.2012. Žalobcovi uložil súd povinnosť, aby v lehote do 30 dní od doručenia uznesenia podal proti žalovanému žalobu o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy. Poukázal na ustanovenie § 137 písm. c) CSP. Žalovaný predložil zamestnávateľovi žalobcu Žiadosť o výplatu zrážok zo mzdy zo dňa 3.5.2017 a žiadal, aby zamestnávateľ vykonával zrážky zo mzdy žalobcu až do úplného splatenia, k čomu mal dať žalobca výslovný súhlas. Žalovaný predložil zamestnávateľovi žalobcu kópiu úverovej zmluvy č. 6212033899, uzavretej dňa 19.12.2012, ktorej neoddeliteľnou súčasťou mala byť aj Dohoda o zrážkach zo mzdy obsiahnutá v priložených úverových podmienkach. Žalovaný v žiadosti uviedol, že voči žalobcovi eviduje dlžnú čiastku vo výške 55,70 Eur, pričom žiadal zamestnávateľa žalobcu, aby vykonal žalobcovi zrážku zo mzdy vo výške 58,88 Eur. Žalovaný prikazuje zamestnávateľovi žalobcu, aby mesačne poukazoval na jeho bankový účet zrážky zo mzdy vo výške 58,88 Eur až do zaplatenia zostávajúcej neuhradenej výšky úveru vrátane príslušenstva, ktorá ku dňu 30.4.2017 predstavuje sumu 736,03 Eur.
3. Žalobca považuje predmetnú úverovú zmluvu za problematickú najmä v časti Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá ako zmluvná podmienka bola včlenená do vpred pripravenej Zmluvy o úvere a do úverových podmienok a ktorú žalobca nijakým spôsobom nemohol ovplyvniť. Žalovaný napriek spornosti požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy a napriek tomu, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by uložilo žalobcovi povinnosť plniť, zamestnávateľ musí na základe žiadosti žalovaného vykonávať zrážky zo mzdy, pričom žalobca nemá možnosť ich priamo zastaviť. Veriteľ pritom výšku dlhu sám jednostranne diktuje, bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Podľa žalobcu uvedené dôvody opodstatňujú napadnutie dohody o zrážkach zo mzdy a dovolanie sa jej neplatnosti resp. určenia jej neprijateľnosti. Nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy osvedčil žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tým, že sa voči nemu mali začať vykonávať zrážky zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy. Postup žalovaného predložením žiadosti zamestnávateľovi žalobcu o výkon zrážok zo mzdy osvedčuje skutočnosť o nutnosti trvalej úpravy pomerov účastníkov konania, a to určenia neplatnosti

predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá umožňuje obísť ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy je v rozpore s právom Európskej únie, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a preto žalobca navrhuje, aby súd vyslovil, že je podľa § 39 v súvislosti s ustanovením § 53 Občianskeho zákonníka a v súvislosti s ustanovením § 5a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa absolútne neplatný. Ide totiž o tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka, pričom uzavretá zmluva, resp. dohoda poskytuje veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa, a to vrátane plnení z neprijateľných podmienok, prípadne plnení v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Dohoda o zrážkach zo mzdy je v danom prípade včlenená ako zmluvná podmienka do úverovej zmluvy, podľa ktorej spoločnosť a klient podpismi na tejto zmluve uzatvárajú dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá však nie je vyznačená krížikom, z čoho vyplýva, že Dohoda o zrážkach zo mzdy nebola uzavretá a potvrdená podpismi a navyiac nebola ani individuálne dojednaná samostatnou listinou. Predložením neuzavretej Dohody o zrážkach zo mzdy mal žalovaný úmysel zamestnávateľa žalobcu uviesť do omylu a získať tak bezdôvodné obohatenie bez súdnej kontroly, čo žalobca považuje za nekalú obchodnú praktiku.

4. Žalobca sa podanou žalobou súčasne domáha vydania bezdôvodného obohatenia z uzavretej Zmluvy o úvere č. 6212033899 zo dňa 19.12.2012. Žalobca v žalobe uviedol čo všetko obsahuje uvedená úverová zmluva. Celková čiastka, ktorú musí dlžník vrátiť, nebola uvedená. Ku dňu 28.2.2017 bol úver celkovo čerpaný vo výške 1.623,09 Eur a splatená bola suma 2.040,07 Eur. Žalobca poukázal na ustanovenie § 9 ods.2 písm. f), j) až x) zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázal aj na ustanovenie § 11 uvedeného zákona. S prihliadnutím na to, že žalobca čerpal úver v celkovej výške 1.263,09 Eur a splatil ho vo výške 2.040,07 Eur, žalovaný je tak povinný s prihliadnutím na fikciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 416,98 Eur.
5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu 4.10.2017 uviedol, že prípadná realizácia zrážok zo mzdy predstavuje len dodržiavanie ustanovení úverovej zmluvy č. 6212033899, ktorú sporové strany uzavreli dňa 19.12.2012. Zmluva bola uzavretá z iniciatívy žalobcu. Žalovaný uzavretie zmluvy žiadnym spôsobom nevnucoval. Dohoda o zrážkach zo mzdy je bežným mechanizmom na zabezpečovanie záväzkov, typicky využívaným najmä v bankovom sektore pri zabezpečovaní peňažných záväzkov z úverov a pôžičiek. Zákon vyžaduje na platnosť dohody o zrážkach zo mzdy len dve podmienky, a to písomnú formu a skutočnosť, že zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Zákonná úprava je špecifikovaná v ustanovení § 551 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie neobsahuje žiadne ďalšie podmienky, ktorých nesplnenie by malo za následok neplatnosť takejto dohody. Úpravu dohody o zrážkach zo mzdy zahŕňa aj § 5a ods.1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorého účinnosť nastala až od 1.5.2014. V zmysle tohto ustanovenia je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. V právnom poriadku SR platí zásada zákazu retroaktivity, preto žalovaný považuje aplikáciu právnych

predpisov účinných neskôr ako došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy a aj dohody o zrážkach zo mzdy za neaplikovateľné na daný prípad. Účastníci uzavreli úverovú zmluvu písomnou formou. Platnosť dohody o zrážkach zo mzdy je podmienená skutočnosťou, že takto dohodnuté zrážky nesmú byť väčšie ako by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Podľa žalovaného Dohoda o zrážkach zo mzdy tak ako je uvedená v úverovej zmluve, má všetky zákonom predpísané náležitosti. Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je žiadnym jednostranným diktátom zo strany žalovaného. Pri uzatváraní úverovej zmluvy žalobca presne vedel, akú výšku budú predstavovať prípadné zrážky zo mzdy v zmysle zmluvy „mesačná zrážka zo mzdy vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky“. Realizácia dohody o zrážkach zo mzdy nastáva vždy až ako následok neplnenia povinností klientom, ktorý svoj dlh z úverovej zmluvy neplní riadne a včas. V takýchto prípadoch nemá žalovaný žiadnu inú možnosť ako sa k uspokojeniu svojej pohľadávky dostať, preto je nútený po neúspešných výzvach klientov na plnenie s realizáciou zrážok zo mzdy začať. Žalovaný ďalej vo vyjadrení uviedol, že nedostatok naliehavého právneho záujmu je dôvodom k zamietnutiu žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite. V prípade možnosti žalovať priamo na splnenie povinnosti treba preto vždy považovať za neprípustnú určovaciu žalobu, ktorá neslúži potrebám praktického života, spornosť nerieši a len vedie k nárastu počtu súdnych žalôb.

6. Podľa žalovaného nedošlo ani na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu, lebo prijímal platby (splátky úveru) oprávnené na základe uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami.
7. Skutočnosť, že uzavretá úverová zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov je tvrdená len samotným žalobcom. Posúdenie úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov len samotným žalobcom bez ďalšieho nemôže mať za následok vznik bezdôvodného obohatenia, nakoľko takéto posúdenie nie je spôsobilé nahradiť rozhodnutie súdu. Žalovaný preto považuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za neopodstatnený. Podľa žalovaného zákon vyžaduje kumulatívne splnenie podmienok nedodržania písomnej formy a porušenia ďalších náležitostí. V tomto prípade písomná forma úverovej zmluvy bola nepochybne dodržaná, z čoho vyplýva, že pokiaľ by aj súd považoval za nedodržané ďalšie náležitosti úverovej zmluvy v zmysle § 9 ods.2, úver by nemohol byť vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov práve z dôvodu dodržanej písomnej formy. V danom prípade nie je možné na úverovú zmluvu aplikovať sankciu uvedenú v ustanovení § 11 ods.1 písm. a), lebo za žiadnych okolností nemôže byť naplnená hypotéza predpokladaná v tomto ustanovení.
8. Žalovaný ďalej poukázal na to, že je nevyhnutné si uvedomiť, že ide o revolvingový úver. Revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver. Držiteľ revolvingového úveru má k dispozícii finančné prostriedky vo výške dohodnutého úverového rámca. Termín „revolvingový“ znamená po slovensky „obnovujúci sa“. Pri tomto type úveru je obnoviteľná finančná rezerva. S každou uhradenou mesačnou splátkou „klient sporí“ čiastku, ktorú si v prípade potreby môže opäť požičať, a to bez akýchkoľvek zbytočných „papierovačiek“. S prihliadnutím na charakter revolvingového úveru, t.j. skutočnosť, že zmluvné strany nemôžu vedieť a ani nevedia pri uzatváraní zmluvy určiť kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne

stanoviť výšku poskytnutého úveru, pretože pri takomto type úveru sa zásadne definuje len výška úverového rámca, ktorá v tomto prípade bola individuálne dojednaná vo výške 810 Eur. Výšku RPMN pri revolvingovom úvere nie je možné určiť. S prihliadnutím na charakter revolvingového úveru žalovaný zastáva názor, že pri danom type úveru nie je možné stanoviť splátkový kalendár s rozkladom splátok vopred, lebo klient má stanovený úverový rámec a je len na jeho rozhodnutí koľko z neho mesačne na svoju spotrebu vyčerpá. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

9. Splnomocnený zástupca žalobcu podal dňa 11.12.2017 návrh na zmenu petitu. S poukazom na ustanovenie § 137 CSP, ktorým podľa žalobcu zákonodarca znemožnil spotrebiteľom domáhať sa určenia neplatnosti zmlúv, dohôd a rôznych dodatkov, ako neoddeliteľných súčastí úverových zmlúv, žalobca žiada, aby súd pripustil zmenu petitu č. 1 tak, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy vyplývajúce z dohody o zrážkach zo mzdy včlenenej do Zmluvy o úvere č. 6212033899 uzavretej dňa 19.12.2012.
10. Okresný súd Zvolen navrhovanú zmenu petitu pripustil uznesením č.k. 11Csp/160/2017-59 zo dňa 13.12.2017.
11. Žalovaný ospravedlnil neúčast' svojho zástupcu na pojednávaní písomným podaním zo dňa 16.1.2018. Súhlasil s prejednaním veci vo svojej neprítomnosti, o odročenie pojednávania nepožiadaval.
12. Na pojednávanie sa riadne a včas dostavila štatutárna zástupkyňa splnomocneného zástupcu žalobcu, ktorá na pojednávaní uviedla, že žalobca sa plne pridrižiava všetkých skutočností uvedených v podanej žalobe, ako aj po pripustení zmeny žaloby v časti petitu 1 a žiada súd, aby žalobe vyhovel a určil, že žalovaný nemá nárok na zrážky zo mzdy žalobcu. Žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 416,98 Eur s 5% úrokmi z omeškania ročne od 1.6.2017 do zaplatenia a žiadal zaviazat' žalovaného aj na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100%. Žiadala, aby po právnom posúdení súd určil, že úver je bezúročný, lebo nespĺňa náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Nie je tam uvedená najmä výška mesačnej splátky, nie je uvedená celková splatnosť a ani celkové náklady, aké má dlžník alebo spotrebiteľ s poskytnutím úveru. Nie je uvedená ani RPMN. Takisto nie je uvedený počet mesačných splátok a nie je uvedená ani konečná splatnosť. Preto považuje úver za bezúročný a bez poplatkový. Čo sa týka dohody o zrážkach zo mzdy, podľa jej názoru, táto zmluvná podmienka je včlenená, je možné ju prečítať v zmluve len so sťažením a nie je ani uvedené v ktorom odstavci. Je tam len podpis žalobcu a malými písmenami napísané, že uzatvárajú dohodu o zrážkach zo mzdy, prípadný nesúhlas sa mal označiť krížikom. Uviedla, že tam nie je žiadny krížik a nie je ani zjavné kde by sa tak malo urobiť, kde by sa to malo krížikom označiť.
13. Z predloženej úverovej zmluvy bolo zistené, že medzi sporovými stranami bola dňa 19.12.2012 uzavretá úverová zmluva č. 6212033899. Podľa zmluvy bol dohodnutý bezúčelový revolvingový úver. Výška kreditného limitu bola 810 Eur, výška mesačnej splátky 4% z dlžnej sumy, ročná úroková sadzba 26,28%, priemerná hodnota RPMN 26,7%. Názov tovaru v bode 43. úverovej zmluvy bol uvedený nábytok, v bode 45. ako druh tovaru bola uvedená válenda, predajná cena tovaru 405,60 Eur.

14. V spodnej časti formulára „Úverová zmluva“ je okrem iného uvedené, že spoločnosť a klient podpísmi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú:
- a) záväzkový vzťah z právneho dôvodu VIČ podľa Hlavy 9 Úverových podmienok, prípadný nesúhlas označte krížikom;
 - b) dohodu o zrážkach zo mzdy s tým, že prípadný nesúhlas sa má vyznačiť krížikom.
15. Z predloženého prehľadu transakcií na účte súd zistil, že žalobca mal čerpať 1.583,09 Eur a čerpal 2.025,56 Eur. Zaplatil preto o 442,47 Eur viac ako čerpal.
16. Zo spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 14C/22/2017 bolo zistené, že uznesením č.k. 14C/22/2017-17 zo dňa 29.5.2017 súd nariadil neodkladné opatrenie, na základe ktorého žalovaný Home Credit Slovakia, a.s. Piešťany je povinný zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúceho z Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) prislúchajúcej k Zmluve o úvere č. 6212033899 uzavretej dňa 19.12.2012 medzi sporovými stranami. Súd zároveň uložil zamestnávateľovi žalobcu OMNIS SECURITY SERVICE BB s.r.o. Banská Bystrica povinnosť zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného vykonávaných na základe uvedenej Dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobcovi bola uložená povinnosť, aby v lehote do 30 dní od doručenia tohto uznesenia podal proti žalovanému žalobu o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 20.6.2017.
17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.
18. Podľa § 502 ods.1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.
19. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o
- a) splnení povinnosti,
 - b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
 - c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
 - d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.
20. Úplne nová koncepcia je zakotvená v písmene c) a písmene d), kde sa rozlišuje klasická určovacia žaloba a žaloba o určenie inej právnej skutočnosti podľa písm. d). Cieľom bolo vylúčiť všetky nepotrebné nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti/platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu určovacej žaloby. Medzi osobitné predpisy podľa písm. d) patria napr. Zákonník práce, Zákon o dobrovoľných dražbách a podobne.

21. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.
22. Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.
23. Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.
24. Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.
25. Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.
26. Podľa § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.
27. Podľa § 53 ods.3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.
28. Podľa § 53 ods.4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré
 - a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
 - b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
 - c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
 - d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
 - e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
 - f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- q) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

29. Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30. Podľa § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

31. Podľa § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

32. Podľa § 54 ods.2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

33. Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.
34. Podľa § 451 ods.2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.
35. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.
36. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.
37. Podľa § 458 ods.1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.
38. Podľa § 1 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.
39. Podľa § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.
40. Podľa § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
- a) druh spotrebiteľského úveru,
 - b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
 - c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
 - d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
 - e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

41. Podľa § 11 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

42. Podľa § 5a ods.1 zákona č. 250/2007 Z.z., neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy

- a) dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

43. Dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že medzi sporovými stranami bola dňa 19.12.2012 uzavretá Úverová zmluva č. 6212033899, pričom sa jedná o spotrebiteľský úver. Žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 405,60 Eur na kúpu nábytku – váleudy. V tej istej formulárovej zmluve sa uvádza aj to, že žalobca žalovanému poskytuje aj bezúčelový revolvingový úver, pričom výška tohto kreditného limitu je 810 Eur, výška mesačnej splátky je 4% z dlhovanej sumy, ročná úroková sadzba 26,28%, priemerná RPMN 26,70%.

44. V zmluve nie sú uvedené termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov. Táto skutočnosť stačí pre posúdenie úveru podľa § 11 ods.1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov za úver bezúročný a bez poplatkov. V takom prípade bol žalobca povinný zaplatiť žalovanému len toľko, koľko mu žalovaný poskytol. Žalovanému nevzniklo potom právo na zaplatenie úrokov a poplatkov. Suma, ktorá bola zaplatená nad rámec poskytnutého úveru, je preto podľa názoru súdu bezdôvodným obohatením na strane žalovaného, lebo žalobca nebol povinný túto sumu platiť, aj keď to bolo uvedené žalovaným v úverovej zmluve. Podľa žalobcu táto suma predstavuje 416,98

Eur. Z predložených výpisov transakcií na účte podľa súdu bolo preukázané čerpanie úveru vo výške 1.583,09 Eur a zaplatená bola suma 2.025,56 Eur. Rozdiel je 442,47 Eur.

45. Súd je pri rozhodovaní viazaný podanou žalobou a nemôže zaviazat' žalovaného na zaplataenie vyššej sumy, ako je suma požadovanej žalobcom. Preto súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného na zaplataenie sumy 416,98 Eur.
46. Podľa názoru súdu žalobca preukázal právny záujem na určení, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy žalobcu, lebo v súčasnosti k zrážkam zo mzdy nedochádza len na základe vydaného neodkladného opatrenia, ktoré bolo vydané uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 14C/22/2017-17 zo dňa 29.5.2017. V prípade, že by žalobca nebol úspešný v časti určenia, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy vyplývajúce z Dohody o zrážkach zo mzdy, zrážky zo mzdy žalobcu by prebiehali naďalej, aj keď v skutočnosti žalobca žalovanému už nič nedlhuje.
47. Pre rozhodnutie súdu a vyhovieie žalobe čo do prvého navrhovaného výroku rozsudku, postačovala uvedená skutočnosť. Súd preto nepovažoval za hospodárne zaoberať sa ďalšími skutočnosťami tvrdenými žalobcom alebo žalovaným o platnosti alebo neplatnosti uzavretej Dohody o zrážkach zo mzdy.
48. Žalobcovi podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov vzniklo aj právo na zaplataenie úrokov z omeškania. S prihliadnutím na to, že žalobca nepreukázal, že vyzval žalovaného na zaplataenie žalovanej sumy, súd priznal žalobcovi právo na zaplataenie úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému a v prevyšujúcej časti súd žalobu na zaplataenie úrokov z omeškania zamietol.
49. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
50. Súd priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100%.
51. Podľa § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
52. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v 2 vyhotoveniach (§ 355 ods.1 C.s.p. a § 362 ods.1 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 C.s.p. nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 360 ods.1 C.s.p.).

V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 C.s.p. (§ 360 ods.2 C.s.p.).

Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi (§ 360 ods.3 C.s.p.).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods.1 C.s.p.).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods.2 C.s.p.).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa ods. 1 preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia (§ 362 ods.3 C.s.p.).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením o súde príslušnom na podanie odvolania. To platí aj vtedy, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania (§ 362 ods.4 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods.2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods.3 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd (§ 367 ods.1 C.s.p.).

Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 367 ods.2 C.s.p.).

Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 ods.3 C.s.p.).

Osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia (§ 368 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova (§ 369 ods.1 C.s.p.).

Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania (§ 369 ods.2 C.s.p.).

Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví (§ 369 ods.3 C.s.p.).

Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 ods.4 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia (§ 370 ods.1 C.s.p.).

Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví (§ 370 ods.2 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 ods.3 C.s.p.).

Žalobu nie je možné v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.).

V odvolacom konaní nie je možné uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona – zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti – Exekučný poriadok (§ 220 ods.1 C.s.p.).

Vo Zvolene, **dňa 18. januára 2018**

Za správnosť vyhotovenia:
Miroslava Macková

JUDr. Ján P e t r e á s
sudca